

เข็มนาฬิกากับหน้าที่

นำเสนอเมื่อ : 1 ธ.ค. 2552

ณ ห้องนั่งเล่นของบ้านหรือสโตนิตะวันตกหลังหนึ่ง

มีนาฬิกาเรือนงามเรือนหนึ่งประดับอยู่บนผนังของห้องนั่งเล่นนั้น
เข็มนาฬิกาทั้งสามบนหน้าปัดนาฬิกาเรือนงามนี้ดวงกลมใจในหน้าที่ของพวกตน
ที่ไดบอกเวลาอย่างเที่ยงตรงแก่เจ้าของบ้านและผู้มาเยือนมาโดยตลอด

วันหนึ่งเจ้าเข็มวินาทีสีแดงสดรูปร่างเพรียวบางรู้สึกเหนื่อยหน่ายกับภาระหน้าที่ของตัวเอง
ที่ต้องตรากตรำเดินอยู่บนหน้าปัดตลอดเวลามาอย่างเหน็ดเหนื่อย
ในขณะที่ในวันหนึ่ง ๆ เจ้าเข็มสนและเจ้าเข็มายาวไม่ค่อยได้เดินสักเท่าไรเลย
เจ้าเข็มวินาทีจึงรู้สึกวาทนถูกเอารัดเอาเปรียบอย่างมาก จึงโวยวายออกไปว่า
“ข้าทมิฬไม่ไหวแล้วนะ พอดีที่เออะ ข้าเหนื่อยเหลือเกินกับการทำหน้าที่ของข้า
พวกเจ้าเอารัดเอาเปรียบข้า ข้าไม่เคยได้พักอย่างพวกเจ้าบางเลย
ข้าไม่อยากเดินอีกต่อไปแล้ว พวกกันที”

เมื่อได้ฟังดังนั้น เจ้าเข็มสนจึงบอกกับเจ้าเข็มวินาทีไปด้วยเสียงอันแหลมเล็กว่า
“โอ๊ะ.....โอ!! โอๆๆๆ เจ้าเข็มวินาทีเอ๋ย เจ้าหาว่าพวกข้าเอารัดเอาเปรียบหรื?
เจ้าจมองดูรูปร่างของข้าสิอ้วนอูยอายุและยังตัวสันเตี้ย
แถมขายังมีหัวที่โตมากอีกต่างหากข้าต้องแบกหัวหนัก ๆ นี้ไว้ตลอดเวลาเลย
กว่าข้าจะเดินได้แต่ก้าวนี้ขางยากลำบากกว่าเจ้าเป็นไหน ๆ
แล้วอย่างนี้เจ้าจะมาหาว่าข้าเอารัดเอาเปรียบเจ้าได้อย่างไรกัน”

เจ้าเข็มายาวก็กล่าวเสริมว่า “เจ้าเข็มวินาทีเอ๋ยเจ้าคงไม่รู้หรอกนะว่า
ข้าแอบอิจฉาเจ้าที่เจ้ามีรูปร่างเพรียวบางสามารถเดินได้อย่างคล่องแคล่ว
และมีสีแดงสดใสสะอาดตาเช่นเจ้านี้ ผิดกับข้าหนักที่ตัวดำและหนาเทอะทะ”

“ไม่จริง พวกเจ้าโกหกไม่ต้องมาหลอกข้าซะให้ยาก
บอกข้าดูอย่างนั้นอย่างนี้ ทำไมไม่มาเป็นข้าดูบางละ
ข้าจะได้พักผ่อนเสียที” เจ้าเข็มวินาทีกระแทกเสียง

เจ้าเข็มนาฬิกาทั้งสามจึงสลับหน้าที่กัน
โดยที่เจ้าเข็มสนทำหน้าที่แทนเจ้าเข็มายาว
ขณะที่เจ้าเข็มายาวทำหน้าที่แทนเจ้าเข็มวินาที
ส่วนเจ้าเข็มวินาทีได้แต่นอนดูเพื่อน ๆ เดินตามหน้าที่ใหม่
มันดีใจมากที่ไม่ค่อยได้เดินสักเท่าไรเพราะมันทำหน้าที่แทนเจ้าเข็มสน

ทันใดนั้นเจ้าของบ้านที่กำลังนั่งอยู่ในห้องนั่งเล่นก็เกิดความประหลาดใจมาก
ที่เห็นนาฬิกาเรือนงามบนผนังเดินผิดปกติ

ก็ก...กิก.....กิก...ๆ.....

เจ้าเข็มวินาทีสะดุ้งเฮือกเมื่อรับรู้ถึงการสั่นสะเทือนของนาฬิกา

“โอ้ย..... เกิดอะไรขึ้นเนี่ย ?” เจ้าเข็มวินาทีถามขึ้น

“แยะแล้ว..... พวกเราไม่มีประโยชน์อีกต่อไปแล้วหรือนี่

ทำไมเขาถึงยกนาฬิกาที่เราอยู่ลงจากผนังเสีย ? เราจะทำอย่างไรดีล่ะทีนี้”

เจ้าเข็มสนพูดด้วยเสียงอันสั้นเครือ

“เมื่อพวกเราต่างไม่ได้ทำตามหน้าที่ของตน

นาฬิกาเรือนนี้ก็ไม่สามารถบอกเวลาได้อย่างแม่นยำเหมือนเดิมได้อีกแล้ว

เจ้าของบ้านเขาคงเห็นว่าเราคงหมดประโยชน์แล้วละ

แต่ขาวามันคงไม่สายเกินไปนะ

ที่พวกเราจะทำให้นาฬิกาเรือนที่เราอยู่นี้มีคุณค่าขึ้นอีกครั้งโดยที่เราต้องทำตามหน้าที่ของแต่ละคนตามเดิม”
เจ้าเข็มายาวบอก

“ข้าผิดไปแล้ว เพราะข้าคนเดียวทำให้พวกเราหมดคุณค่าไป “

เจ้าเข็มวินาทีพูดด้วยความสำนึกผิด

แล้วเจ้าเข็มนาฬิกาทั้งสามก็กลับมาทำหน้าที่ของพวกตนตามเดิม

เมื่อเจ้าของบ้านเห็นว่านาฬิกาเรือนงามของเขาสามารถบอกเวลาได้ตามปกติแล้ว

เขาจึงนำนาฬิกาเรือนนั้นไปแขวนที่ผนังห้องนั่งเล่นตามเดิม

เจ้าเข็มนาฬิกาทั้งสามก็เดินบนหน้าปัดนาฬิกาเรือนงามตามหน้าที่ของพวกตนอย่างมีความสุข

ขอบคุณบทความจาก ไทยริตเตอร์